

Din activitatea sfaturilor populare

Sarcinile din domeniul agriculturii trebuie îmbinate armonios

Trăgând învățămintele necesare și din urmare direcțiilor Congresului al II-lea al partidului, organele locale ale puterii de stat din regiunea Cluj — sub îndrumarea organelor de partid — au început să acorde mai multă atenție acțiunii de transformare socialistă a agriculturii, contribuind la desăvârșirea unei intense munci politice în rîndurile tîrînilor muncitori cu gospodării individuale. În felul acesta, numai în primele cinci luni ale anului în curs s-au înființat în cuprinsul acestei regiuni 20 noi gospodării colective și 195 întovășiri, ajungîndu-se la un număr total de 178 gospodării colective și 445 întovășiri agricole. În același timp, în gospodăriile colective existente s-au înscris 1092 familii cu o suprafață de 1738 ha, iar în întovășiri 2007 familii cu 2730 ha teren. Cu toate acestea însă, fiindu-se la dispoziție existențele și de angajamentele luate în scopul largirii sectorului agricol socialist, rezultatele nu sînt suficiente. Angajamentele luate prevăd creșterea pe regiune a sectorului agricol socialist la 12,3% la sfîrșitul anului 1956 și la 60,2% în anul 1960. Or, în primele cinci luni ale acestui an, sectorul agricol socialist a primit înființare de noi unități agricole socialiste, cît și prin înscrisuri de noi membri în unitățile existente — n-a crescut procentual decît de la 6,7% pînă la 7,6%.

În celelalte două luni — iunie și iulie — acest procent n-a înregistrat decît o creștere minimă, întrucît în aceste două luni nu s-au înființat decît două noi gospodării colective și un număr redus de întovășiri agricole. Fiecare ca această situație s-a ajuns din cauze multiple. Una din principalele cauze o constituie faptul că munca pentru transformarea socialistă a agriculturii a fost lăsată mai mult pe seama organelor de partid.

Chiar atunci cînd totuși s-au ocupat, în etape, de această primordială problemă, sfaturile populare au dovedit o lipsă de orientare asupra locurilor unde este necesar să acorde mai multă atenție și sprijinul lor. Trebuie astfel ajutate, în primul rînd, raioanele Jibou și Huedin, în care din anul 1952 nu s-a mai înființat nici o gospodărie colectivă. Sprijinul trebuia acordat și asupra raionului Cluj, unde din anul 1953 n-a mai luat ființă nici o gospodărie colectivă, ca și asupra raionelor Alud și Belean, cu ultimele gospodării colective înființate în anul 1954. În aceste raioane există posibilități pentru creșterea de noi unități agricole socialiste, numai că ele n-au fost cercetate temeinic și puse în valoare. De pildă, în satul Cuhleșu-Someșan, comuna Dirja, raionul Cluj, există cereri pentru înființarea unei gospodării colective încă din anul 1951, de care nu s-a ocupat nimeni. Această soartă au avut și cele 22 de cereri din satul Leorin, comuna Rădoiești, raionul Alud. Condiții favorabile pentru înființarea de noi unități agricole socialiste mai există și la Pîld de Jos, raionul Huedin, Tîrbuș și Dragu, raionul Jibou, ca și în multe altele.

Au existat și alte greseli care au împiedicat obținerea unor rezultate mai favorabile în această acțiune. De

Pe marginea unor constatări din regiunea Cluj

pildă, sprijinul slab acordat unor unități agricole socialiste pentru a se înălța din punct de vedere economic-organizatoric pentru a deveni centre de atracție pentru tîrînimii muncitori. În eșua muncii s-a greșit atunci cînd s-a pus la dispoziție insuficient în rîndurile tîrînilor muncitori recolte bogate de succesive obținute în gospodăriile colective și în întovășirile agricole frumuse, precum și atunci cînd s-au tolerat unele greseli în comasări, etc.

Cea mai importantă cauză însă a neînțelegerii rezultatelor așteptate, pe măsura condițiilor și posibilităților existente în regiunea Cluj, o constituie faptul că, tratat, cu trecerea iernii, muncă de transformare socialistă a început să scadă din intensitate, parțial din concentrarea preocupărilor mai mult asupra muncii agricole. Acest lucru a devenit mai pronunțat odată cu pregătirea și intrarea în campania de recoltare și trieris, cînd de altele în întreaga regiune n-au mai fost decît două gospodării colective. Așadar, după un efort soldat cu rezultate decise de promisiunile în primele cinci luni ale acestui an — care, repetăm putea fi și mai bune — organele locale ale puterii de stat din regiunea Cluj au început să privească din nou sarcina dezvoltării agriculturii mai mult din punct de vedere al înființării la timp și în bune condiții a muncii agricole.

Întrebări, mai presedinte de sfaturile populare dăduse din urme, afirmînd: „Acum sîntem ocupați cu campania agricolă. După ce terminăm, ne vom ocupa și cu creșterea de noi unități agricole socialiste”. Această concepție a înfrîntă dintr-o bucată de vreme și la comitetul executiv al sfaturilor populare regional, care a găsit oportunitate să amine mereu, după terminarea campaniilor, vedîndu-se căse programate pentru analizarea muncii transformării socialiste a agriculturii. Astfel, aceste sesizări după ce că nu s-au putut de loc anul trecut — deși au fost programate la 23 februarie, la 23 iulie și la 13 octombrie 1955 — au avut aceeași soartă și în acest an, nefîndu-se la datele planificate (13 februarie și 23 octombrie 1956). Cea mai apropiată sesizare de acest fel a fost înregistrată în plan alba în luna septembrie, cînd va urma să-și dea raportul asupra situației existente în raionul sau prezidiului comitetului executiv al sfaturilor populare raional Zălatu. Interesant este faptul că în cadrul sesizărilor amintite, trebuia să fie discutate tocmai situația raioanelor codate din regiune. În această acțiune, ca Huedin, Cluj, Zălatu. Discuțiile din aceste sesizări, cît și hotărîrile ce ar fi fost luate, ar fi putut duce la lichidarea unor lipsuri existente, la impulsionearea ritmului transformării socialiste a agriculturii.

Dar dacă acțiunea, pentru lărgirea sectorului agricol socialist a fost lăsată periodic pe planul al doilea, care rezultatele din campania agricolă de vară sînt mai bune? Nicidcum, Cer-

celind situația agricolă comunicată forurilor centrale la 7 august, constatăm că în această regiune recoltați pînă la sfîrșitul de vară aecentele n-au atins decît un procent de peste 20 la sută din suprafața recoltată și că trierisul nu a fost efectuat în procent de 4,3 la sută. Situația aceasta nu este deloc mulțumitoare, dacă ținem seama că din cele 80.201 ha, recoltate pe regiune, n-au fost tolerate pînă la această dată decît pînă la 280 ha.

Procentul recoltatului putea fi mult mai sporit, dacă exista o preocupare serioasă pentru aceasta. În multe locuri însă din raioanele Belean, Dej și Bistrița, unde recoltați s-a efectuat în procent mic, grîul a dat în pierg și se aculă. Sînt gospodării agricole de stat chiar rămase în urmă. Pînă la data așezării, la gospodăriile agricole de stat Lechin, Cămară și Luduș, procentul grînelor recoltate abia trece de 20 la sută.

Cele mai mari lipsuri însă se înregistrează în privința trierisului. Între trieris și seceris există un decalaj inadmisibil. În buna parte din raioane, batozele de la S.M.T. gata repare — stau de 10-12 zile degeaba, prin săle de trieris însă nu se trieris, deoarece există concepția că „mai tîrziu trebuie terminat complet secerisul” și că „trebuie să treacă două săptămîni ca să se coacă grînele recoltate”. Iar comitetele executiv ale sfaturilor populare — ca cele din comunele Someș-Odorhei, raionul Jibou, Căleu, Ileana și Glod, raionul Dej și altele, unde secerisul a fost aproape terminat — nici gînd n-au să combată această concepție, să lă mări pentru începerea trierisului. Nu se iau măsuri pentru căratul la arie. În raionul Ghiera, de pildă, pînă la sfîrșitul lunii iulie nu începuse nici cîrările la arie.

Dar situația populară mai au și alte lipsuri în privința trierisului. Lăsuindu-se antrenate de concepția că „mai este vreme pentru trieris”, cu au înțarizat cu terminarea pregătirilor pentru trieris. În regiune mai există încă neperapă 11 batoze și 8 tractoare. Un număr foarte mic de aril — 83 — au fost desemnate a fi electrificate, deci există mai multe posibilități în această privință. Nici materialele pentru aril nu sînt toate asigurate. În comunele Glod și Căleu din raionul Dej, de pildă, nu există nici o preocupare pentru procurarea la aril a tiranșoarelor, batozelor, etc.

Timpul călduros, favorabil muncii agricole de vară, trebuie folosit din pînă pentru terminarea de urgență a recoltatului și pentru începerea din pînă a trierisului, a înălțării decalajului inadmisibil dintre seceris și trieris. Nu trebuie uitate nici lucrările de dezmiris, ca și cele de arături de vară, care sînt mai favorabile, terenurilor din această regiune. În organizarea și conducerea campaniei, comitetele executiv ale sfaturilor populare — începînd cu cel regional — trebuie să dea dovadă de mai multă capacitate organizatorică. Trebuie organizată o femeie muncă de îndrumare și control a colectivelor agricole raionale și comunale. Este necesar să se schimbe stilul de muncă al membrilor colectivelor agricole regionale, cărora nu trebuie să li se mai schimbe raioanele repartizate de la o săptămîni la alta. Membrii colectivelor regionale — în alara participării la sesizările de colectiv agricol raional — au dator să se deplaseze și cîte 2-3 zile jos, în comune, pentru a controla și ajuta muncă organelor în subordine.

Sarcina cea mai importantă însă este ca organele locale ale puterii de stat să acorde — conștient — o atenție și acțiuni de transformare socialistă a agriculturii.

Trăgînd învățămintele necesare din rezoluția sesizării planare a C. C. al P.M.R. din 16-17 iulie a.c. cu privire la măsurile pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al II-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii, organele locale ale puterii de stat din regiunea Cluj nu trebuie să mai lase ca lucrurile „să meargă de la sine” și să caute să îmbine armonios muncă de transformare socialistă a agriculturii cu sarcinile din campaniile agricole. Fiecare prilej, fiecare muncă dusă pentru terminarea recoltatului, la trieris și — mai tîrziu — în campania înălțării decalajului inadmisibil, va trebui folosită, va trebui să fie logată de acțiunea lămuritoare dusă în scopul largirii sectorului agricol socialist, începînd cu formele cele mai simple de cooperare, cu grupurile de într-ajutorare și cu asociațiile simple de producție. Un cuvînt greu în a creșterea muncii politice împiedică armonios, li va avea popularizarea în rîndurile tîrînilor muncitori cu gospodării individuale a recoltelor bogate ce vor fi obținute în acest an de pe ogărele gospodăriilor colective și întovășirilor agricole, ca și popularizarea venturilor însemnate dobîndite de cel care au pînit pe calea muncii unite a pămîntului.

MIRCEA SCRIPCA
correspondent „România liberă”
în regiunea Cluj

**IN EDITURA DE STAT
PENTRU LITERATURA POLITICA**
a apărut în broșură:
HOTĂRIREA
Biroului Politic al C.C. al P.M.R.
cu privire la
Unele măsuri de îmbunătățire a
muncii politice educative în
rîndul studenților
32 pag. 20 bani

Case memoriale și expoziții în Capitală

● Casa memorială „C. I. Nottara”. Secția culturală a statului popular al Capitalei va deschide într-un viitor apropiat Casa memorială „C. I. Nottara”. Vor fi expuse aici documente și obiecte care vor ilustra viața și activitatea cunoscutului actor, precum și a fiului său, C. C. Nottara — muzician și compozitor.

Cu prilejul deschiderii Casei memoriale „C. I. Nottara” comitetul executiv al statului popular al Capitalei a înființat două burse „Constantin Nottara” a câte 500 lei: una va fi acordată unui student fruntaș din cadrul Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale”, iar alta unui student fruntaș al conservatorului „G. P. Ponișescu”.

● Colectia „Costin Petrescu”. În prezent secția culturală a statului popular al Capitalei pregătește înființarea colecției picturii Costin Petrescu, colecția donată statului popular al Capitalei de către familia picturii. Colecția va cuprinde circa 250 de lucrări: picturi în ulei, compoziții de gen, compoziții istorice, portrete în special și fresce.

● Expoziții retrospective. În pavilionul A și B din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin” se va deschide între 15-20 august „Expoziția retrospectivă a picturii Sîrto”. În luna septembrie, în același pavilion, se va deschide „Expoziția retrospectivă a sculpturii G. Anghel”, care va cuprinde cca. 100 de lucrări, printre care portrete, compoziții, proiecte de monumente etc.

Expoziții de artă românească peste hotare

Zilele acestea sînt pregătite pentru o lungă călătorie în R. P. Chineză, 200 de tablouri care vor figura în expoziția de gravură românească de la Pekin. Vernisajul expoziției va avea loc cu prilejul sărbătorii zilei de 23 August în îndemnată țară prietenă. Lucrările create de artiștii români, portrete, imagini, monumte, înfățișează portrete de muncitori, de tîrîni, personalități artistice, poezie din orașele și satele țării noastre, studii.

Expoziția va fi însoțită de pictorialul G. Iancuș, Tălbășii, în cadrul a cordului cultural dintre R.P.R. și R. P. Chineză va picta la Pekin și artistul plastic Gy. Szabo Bel.

Cu prilejul zilei de 23 August la Berlin se va deschide o expoziție de artă plastică contemporană românească. Expoziția va cuprinde peste 130 de lucrări de pictură, sculptură și grafică.

La începutul lunii noiembrie va fi organizată în R. P. Albăna o expoziție de artă grafică românească.

O parte din lucrările care au figurat în expoziția de grafică contemporană românească din Finlanda împreună cu alte lucrări recente, vor forma obiectul unei expoziții ce va fi trimisă în Danemarca, Olanda și Belgia.

(Agerpres)

Concurs de admitere în școlile medii de cultură generală

În Capitală, ca și în restul țării, au început de câteva zile înscrierile pentru concursul de admitere în clasa VIII-a la școlile medii de cultură generală.

În conformitate cu prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală, școlile medii, devenind mixte, la concursul de admitere ce se va ține la fiecare școală s-au înscris deja și băieții absolvenți ai școlilor de 7 ani.

Înscrierile la concurs continuă pînă în după amiaza zilei de 11 august a.c., iar probele concursului încep în dimineața zilei de 15 august a.c.

2.500.000 fotografii pe secundă

Atenția vizitatorilor Expoziției agricole naționale și Expoziției industriale unite din U.R.S.S. este atrasă de instalația fotografică ultrarapidă „SFR” elaborată la Institutul de fizică chimică al Academiei de Științe a U.R.S.S. Aparatul „SFR” permite să se execute fotografii cu o

frequență de 2.500.000 imagini pe secundă.

Camera fotografică are dimensiuni mici și este ușor de manipulat. În funcție de destinația fotografică se utilizează obiective cu o distanță focală pînă la 2 m. Aceasta permite să se execute pe scară mare fotografii la o depărtare de aproximativ 10 km.

Instalația fotografică ultrarapidă este destinată înregistrării proceselor fizice — explozii, ardere, descurări electrice, prăgărirea vînturilor de zăă, etc. Instalația se utilizează și pe acum în minute pentru studierea condițiilor de securitate în minele carbonifere.

FINALA CONCURSULUI ECHIPELOR ARTISTICE DE AMATORI

Foto: P. COZIA

La cîteva zile de la sfîrșitul fazei republicane a Concursului cuceririi artistice de amatori ale sindicatelor, Capitala va găzdui o nouă și importantă manifestare artistică de masă: finala celui de al IV-lea Concurs al echipelor artistice din cadrul cîmăreșor culturale, caselor raionale de cultură și culturilor roșii din gospodăriile agricole colective.

Între 16-20 august, 4.000 de artiști amatori, care au străbătut cu succes etapele precedente, eșuînd cîntecul de a participa la faza republicană, își vor disputa înfrîntea pe scena Teatrului C.C.S.

În clipe: Dans secunesc executat de echipa O.C.L. Industrial Tg. Mureș.

S-a întors un om în sat

Privind anul care se apropia, Roșina Brockner avu o trezire.

Johann! Iubimii ei, apoi o podidură lacrimile. Johann Brockner, sotul ei, o cuprinsese într-o îmbrățișare fierbinte, acoperindu-i obraji cu sărutări. Tîrîndu-se de mîini, s-au privit apoi îndelung.

— Dragul meu, trebuie să fi suferit mult, timp ce te-ai aflat în apăsătoare Rozina, mîngîindu-l pînă la sfîrșit.

— Un noi, care îl se oprește în gît. Îl împiedică pe Johann să răspundă imediat. După o pauză, putu să îngime doar atîl:

— Da, Rozina, am suferit tare mult!

Apoi au intrat împreună în casă.

Scena aceasta s-a petrecut cu cîteva săptămîni în urmă, cînd Johann Brockner, repatriat din R.F. Germană, s-a revărsat în fața sa din Hoghiz, un sat în apropierea Sigheșului. El a plecat din țară în urmă cu 11 ani, forțat de armatele hitleriste. Povestea vieții lui din acești ani petrecuți între alături este tristă. Brockner a povestit-o consilierilor săi într-una din serile trecute.

După război, le-a spus el, m-am stabilit în apropierea orașului Mînești, unde m-am angajat ca lucrător de porci. Această muncă este socotită acolo drept cea mai înjositoare, iar cîștigul e pe măsura asta.

Alteve de lucru cu greu poți găsi acolo și apoi chiar dacă s-ar găsi, col preferați sînt locații.

Am vrut în nenunțarea rînduri să mă întorc în țară. Îmi era dor de familie și de satul meu. Dar nu am iz-

butit. Mereu mi se spunea că în satul nostru se trăiește greu și nu există libertate.

— Și tu ce zici, ai avut dreptate? Îl făcuse unul din consilierii săi.

— Ce să mai vorbim...

Brockner își aduse aminte cum l-a dat casa înapoi, apoi de discuții cu Rozina, soția lui, membru în gospodăria agricolă colectivă din sat. „O să intri și tu în familia noastră, unde fiecare este plătit după muncă sa”, îi spusese aceasta. Ce neîncredere era atunci! „Oare o să mă primească?” o întrebă el. Iată că într-una din zile cîneva a bătat la poartă și apoi se adresă soției sale care treabăluia prin curte. „Uede este Johann? Spune-mi să vină la lucru. S-a aprobat cererea”.

E o dimineață de vară. Johann Brockner încă nu s-a trezit. Rozina, soția lui, a lăsat focul în sobă și pregătise „gustare”. Cînd totuși, la gata, se apropie de pat și-și scutură uscatul spumîndu-l.

— Johann! Scăală să mergem la cîmp. Trebuie să dăm zor cu secerișul.

Johann tresare și privește în jur somnoroș. Pentru moment nu știe unde se află. Nu s-a obișnuit încă cu lucrurile din cameră. Aude pîlpîitul domol al focului din sobă și simte miros de lapte fierț lăsat și ceașca de lapte, fumegînd lîngă pînă ramena.

Și ferici că nu visează, Johann! repede gata pentru bălăla secerișului.

CORNELIU BUDA
correspondent „România liberă”
în regiunea Stalin

Turneul Teatrului Național din Craiova

Teatrul Național din Craiova înaltează, cu începere de la 10 august, un turneu prin țară cu comedia dramaturgică german Heinar Kipphardt „Se cută urgent un Shakespeare”.

Specioarele vor fi prezentate la:

Ploiești, Galați, Iași, Constanța, Văleni Roșii, Eforie, Gova, Călimănești, Sinaia și în alte localități. De asemenea, Teatrul Național din Craiova va da un spectacol la București în ziua de 19 august, în sala Teatrului Timoteiului.

(Agerpres)

ACTUALITĂȚI

avind proporțiile unei su-mei de locuit.

Electrocardiograf portabil

Un colectiv al uzinei Chirana din Praga a reușit să execute un nou tip de electrocardiograf. Aparatul produs este portabil și acționat cu curent monofazic furnizat de o baterie. Noua aparat care a început să fie produs în această uzină va asigura un ajutor de preț în activitatea pe teren a medicului practician.

Antifon pentru zgomete puternice

Pentru protecția auzului muncitorilor din atelierele industriale în care se produce mult zgomet, un de pildă în slăbire de zăă, în care funcționează compresoare etc., s-a pus la punct în R. D. Germană un dispozitiv simplu și ieftin, capabil să absoarbă pînă la 75 la sută din zgomet. Noul dispozitiv lasă totuși să se perceapă destul de clar vorbirea și înălțarea senzația neplăcută de „înfundare” produsă de dispozitivul cu-noscut pînă acum.

Un eveniment astronomic de seamă

În lunile august-septembrie a.c. planeta Marte va fi observată pe suprafața acestei planete o rețea de linii mai întinse care, după părerea lui, reprezentau niște canale. În actuala „mare opoziție” oamenii de știință vor căuta să obțină noi date asupra acestei planete. „Marea opoziție” din acest an este ample observată care se vor efectua cu acest prilej vor permite oamenilor de știință să verifice presupunerile anterioare cu privire la existența unei lumi vegetale pe Marte. Condițiile de observare vor fi extrem de favorabile în anul Uniunii Sovietice.

La inaugurare a fost foarte frumos...

Se spune că la inaugurare a fost foarte frumos, și foarte multă apă de ploie. Și e normal să fi fost așa deoarece durată în ex-ploatare a liniei și trenulețului pionierilor din orașul Craiova pe linia cu asigurarea loc de distracție interioară cetățenii ai orașului, era și un mijloc de legătură cu strandul de la Jiu. Construcția nău și punerea în funcțiune a micii garnituri a înălțat acest placu-tu cu atît.

Bucuriile celor mici și mari s-a dovedit însă a fi de scurtă durată, pentru că la pînă vreme de la inaugurare, trenulețul s-a oprit și nu a mai mers. Acum locomotiva o „pe butuci”, iar cele două vagoane se odihnesc în fața stației de plecare, „pe linia moartă”.

Repararea locomotivii durează de multă vreme. Tovarășii care de servoz linia (mai bine zis care păzează stația) asigură că lucrările se vor termina în scurt timp. Cetățenii mari și mici se gîndesc însă că este suficient în mai puțin de cel mult o lună și una din stațiile pentru care a fost apreciată construcția, adică utilitatea ei va dispărea în acest an. Pentru ca după o altă luna sau două, o dată cu venirea frigului, să dispără și cea de a doua calitate a construcției, adică distracția pentru pionieri.

Comitetul executiv al sfaturilor populare raionale Craiova ar fi trebuit să ia măsuri pentru ca execuția inițială de a se construi linia și trenul pionierilor să fi durat nu numai la o inaugurare festivă, ci la o realizare adevărată.

Lucrări de construcție „în succesiune”

„Prim 1953, la spitalul T.B.C. Militari, a început construirea anexelor a spitalului. Înalt, lucrările au fost luate în întreprindere de unitatea nr. 2 a întreprinderii de reparări și amenajări București (I.R.A.B.). Dar, de a lungul anilor, lucrările acestea au trecut din mîină în mîină, o întreprindere pre-dă altele iarăși îndestulîndu-se.”

O mică anecdotă arată că, din 1953 anul cînd au început lucrările și pînă acum, s-au succedat patru întreprinderi constructoare. Unitatea nr. 2 (I.R.A.B., Unitatea nr. 4 (I.R.A.B., întreprinderea de reparări nr. 11 și I.G.L., raionul Gh. Gheorghiu-Dej. De refăcut să întreprindere în cauză se „ceretă” una se alta, schimbînd și modificînd lucrări și învînd în acest fel diverse materiale. De așfel nu e de mirare că în urma unui asemenea sistem de muncă, sa se ajungă cu astăzi, după alfa ani de vreme, anexa unității să fie încă neterminată, lucrările ajun-gîndu-se pînă la nivelul jere-telor.

De aici, în clădirea succesiunii uti-lor întreprinderi constructoare, lucrările n-au mai continuat. Și cum competența ultimii întreprinderi care le a preluat a micșorat treptat (I.L.L. se ocupă doar de reparări) se cauză, o a cîineu întreprindere, care au terminat clădirea.

Este necesar să sfatul popular al Capitalei să intervină urgent și să trîngă la răspundere pe toți cei vinovați de lărgărea și moș-de-rile de materiale produse pe pîn-terul amînărilor spital. Asta în-de o parte. Iar apoi, pe de altă parte, să urmărească ca într-un termen bine stabilit, anexa spitalului să fie terminată și data în folosință.

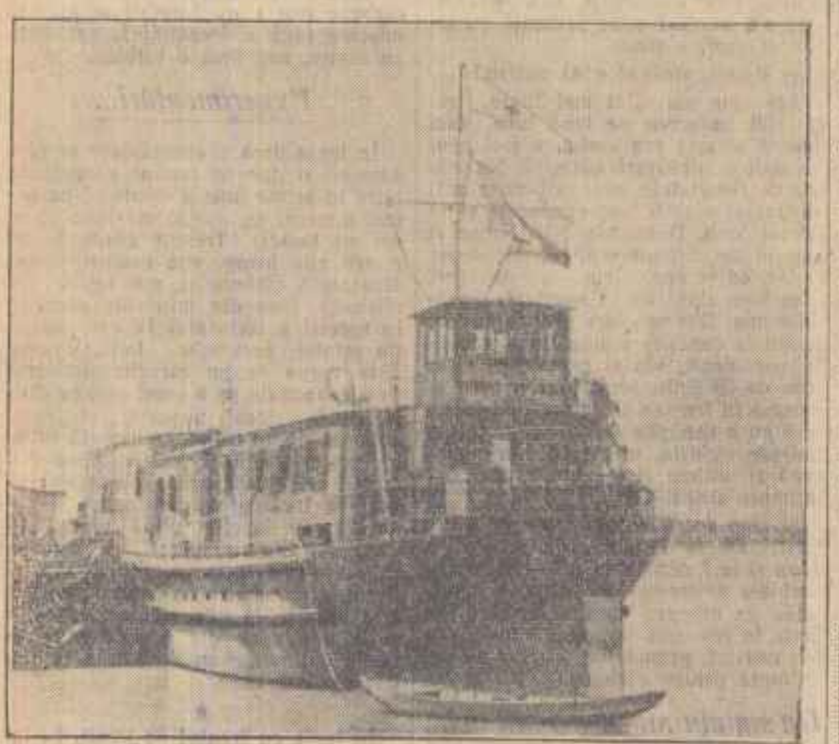
Noi descoperiri arheologice

PIATRA NEAMT (de la corespondenții noștri). — Colectivul muzeului arheologic regional, de sub conducerea directorului Constantin Matase, a întreprins în vara aceasta noi cercetări. Astfel, în urma săpăturilor făcute la locul vîs „Podul”, din împrejurimile orașului Tg. Ocna, s-a descoperit ceramică neolitică executată cu aproximativ 2000-2300 de ani înaintea erei noastre. După reîntregirea citorva piese ceramice (vase de pămînt), s-a tras concluzia că aparțin ceramicii pictate stil B. din ultima perioadă a

neoliticului. Ca tehnică de execuție, pictura nău părăsise ceramica pînă la un nivel artistic superior celui din epoca antioară.

În urma săpăturilor preliminare efectuate sub pîscul Pietricea și pe Bîlca Doamnei, ambele stațiuni arheologice situate lîngă orașul Piatra Neamț, au fost descoperite urmele unor cetăți dacice, unele și ceramice din acea vreme. În prezent, colectivul muzeului arheologic regional continuă să întreprindă pînă la descoperiri, în vederea expunerii lor pentru marele public.

POLICLINICA PLUTITOARE

Pe vasul „Ciprian Porumbescu” a fost organizată de cîteva timp o policlinică plutitoare înzestrată cu tot aparatul necesar diferitelor tratamente medicale. Policlinica plutitoare a plecat în Delta pentru a accuza ajutor medical gratuit muncitorilor pescari și familiilor lor.

În clipe: Vasul „Ciprian Porumbescu” — policlinica plutitoare.
Foto: Y. IOSIF

privind economia apelor în U.R.S.S.

Naționalizarea Canalului de Suez în centrul atenției opiniei publice mondiale

Declarația guvernului sovietic în problema Canalului de Suez

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite Declarația guvernului sovietic în problema Canalului de Suez.

La 8 august 1956, ambasadorul Angliei la Moscova, dl. W. Hayter a înmănat ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. T. Șepilov, o notă la guvernului Angliei, la care a fost anexat textul declarației guvernului Angliei, Franței și Statelor Unite ale Americii în problemele referitoare la naționalizarea de către Egipt a Companiei Canalului de Suez. Referindu-se la această declarație tripartită, guvernul Angliei a transmis guvernului sovietic invitația de a participa la conferința care urmează să fie convocată la Londra la 16 august 1956, pentru examinarea măsurilor în vederea asigurării funcționării continue a canalului, garantată prin convenția din 29 octombrie 1888.

În legătură cu aceasta, guvernul Uniunii Sovietice consideră necesar să facă următoarea declarație:

Guvernul sovietic nu poate fi de acord cu felul în care declarația celor trei puteri apreciază situația din zona Canalului de Suez.

Guvernele puterilor occidentale, recunoscând Egiptului ca stat pe deplin suveran și independent dreptul de a naționaliza bunurile care se află sub jurisdicția Egiptului, încearcă totuși să pună la îndoială legitimitatea acțiunii cu privire la naționalizarea Companiei Canalului de Suez adoptată de guvernul egiptean. Declarația conține afirmații cu totul neîntemeiate potrivit cărora această companie ar fi un „instituit internațional”, al cărui statut nu poate fi schimbat de guvernul egiptean. Este ignorat de asemenea faptul că Compania Canalului de Suez de la înființarea ei, chiar prin acordul din anul 1888 care pune Egiptul într-o situație de inegalitate, era considerată ca o companie egipteană, administrată în conformitate cu legislația egipteană. Naționalizarea Companiei Canalului de Suez nu are nici o legătură cu chestiunea asigurării libertății navigației pe Canalul de Suez, care este reglementată de convenția specială din anul 1888. Încercările de a prezenta lucrurile ca și cum o societate particulară, subordonată legilor egiptene trebuie considerată drept un organ internațional care asigură regimul navigației pe Canalul de Suez, sînt absolut neîntemeiate din punct de vedere juridic.

Naționalizarea proprietății întreprinderilor aflate pe teritoriul unui stat sau altul, este, potrivit principiilor unanim recunoscute ale dreptului internațional, o chestiune internă a statului respectiv. Hotărârile adoptate în repetate rânduri în decursul ultimilor decenii de statele suverane cu privire la naționalizarea unor asemenea proprietăți, inclusiv a celor cu participarea capitalului străin, erau considerate ca atare de toate țările.

În legătură cu aceasta trebuie subliniat de asemenea că Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat în decembrie 1952 o rezoluție specială cu privire la dreptul popoarelor de a dispune în mod liber de bogățiile și resursele lor naturale. Adunarea Generală cerea statelor să se abțină de la acțiuni care încalcă drepturile suverane ale statelor în această privință.

Ținând seama de acest lucru, guvernul sovietic consideră hotărârile guvernului egiptean de a naționaliza Compania Canalului de Suez ca o acțiune pe deplin legală, conform drepturilor suverane ale Egiptului.

Acțiunile împotriva naționalizării Companiei Canalului de Suez proclamată de guvernul egiptean, guvernele Angliei și Franței motivează aceasta prin aceea că ele poartă grija asigurării libertății navigației pe Canalul de Suez. Or, trecerea proprietății fostei Companii a Canalului de Suez în mâinile statului egiptean nu aduce niciun fel de schimbări în actualul regim al navigației pe Canalul de Suez. Guvernul Republicii Egipt a declarat în mod oficial la 1 august guver-

- Naționalizarea Canalului de Suez de către Egipt este o acțiune pe deplin legală
- Măsurile luate în prezent de guvernele englez și francez sînt o sfidare adusă cauzei păcii
- Conferința de la Londra este necesar să fie amînată și la ea să participe și alte țări interesate, între care și țara noastră
- Nu este legat de principiile declarației puterilor occidentale, deși va trimite un reprezentant la conferința de la Londra.

nului sovietic precum și guvernelor tuturor celorlalte state care naționalizează Compania Canalului de Suez nu va influența în niciun fel obligațiile internaționale corespunzătoare ale Egiptului și ale Egiptului va respecta întru totul libertatea navigației pe Canalul de Suez prevăzută de convenția din 1888. Guvernul Uniunii Sovietice a luat nota de această declarație a guvernului egiptean și consideră că în această privință nu există motive de îngrijorare, cu atât mai mult cu cât Egiptul, pe teritoriul căruia trece Canalul de Suez, este cointeresat să poată asigura navigația normală pe canal cel puțin în aceeași măsură ca oricare altă companie pe acțiuni particulare. Naționalizarea Companiei Canalului de Suez nu a avut, intr-adevăr, repercusiuni asupra navigației neinterzise a vaselor tuturor țărilor prin Canalul de Suez, care continuă să funcționeze la fel cum a funcționat pînă la naționalizare.

Relese de aici că guvernul egiptean pe deplin seama de marea însemnată a libertății navigației pe Canalul de Suez și că îngrijorările exprimate în legătură cu aceasta în declarația tripartită, sînt neîntemeiate. Trebuie subliniat că asumîndu-și obligația de a respecta libertatea navigației pe Canalul de Suez, Egiptul a adoptat de asemenea hotărârile de a plăti compensații deținătorilor de acțiuni ai Companiei acestui canal.

Astfel, Egiptul a întreprins o acțiune pe deplin legală și justă, asumîndu-și răspunderea pentru asigurarea funcționării normale a Canalului de Suez ca și cum ar fi fost un canal de Suez construit cu mijlurile egiptene. Faptul că pînă acum Canalul de Suez s-a găsit într-o situație de decenii nu în mîinile Egiptului ci în mîinile unei companii cu participarea mai ales a capitalului englez și francez, care a folosit canalul egiptean pentru a se îmbogăți și pentru a interveni în treburile interne ale Egiptului, nu poate servi drept motiv pentru a justifica menținerea și de acum înainte a unei asemenea stări anormale de lucruri.

Nu se poate să nu se fi vădit seama de faptul că în zilele noastre relațiile care în trecut au fost create pe calea cuceririlor și a ocupației, au devenit împotrivi și nu corespund principiilor colaborării între state suverane și egale în drepturi, principiilor și scopurilor Organizației Națiunilor Unite. Dacă guvernele Angliei și Franței, ca și guvernul Statelor Unite ale Americii, recunosc principiile înalte ale Organizației Națiunilor Unite și declară că salută schimbările petrecute în relațiile lor cu țările care în trecut se aflau într-o situație de dependență colonială, guvernele acestor puteri nu ar fi trebuit să pună piedici exercitării de către aceste țări a drepturilor lor suverane.

Guvernul sovietic nu poate trece cu vederea faptul că în prezent în regiunea Orientului Apropiat și în Mijlociu se creează o situație din ce în ce mai incordată. Guvernele Angliei și Franței, de îndată ce au fost lezate veniturile companiei Canalului de Suez, au recurs la o presiune brută și nelăudată la adresa Egiptului, au folosit la fața de acesta represalii economice, au declarat că și-au pus în stare de luptă forțele maritime mi-

litare și că le-au concentrat în apropierea Canalului de Suez, au declarat mobilizarea de rezervă, pregătirea de debarcări etc. Presa din Franța, Anglia și din alte țări occidentale a declanșat pe larg o campanie care a lăsat de-a gata în spirit dușmănos față de Egiptul independent.

Recurgînd la acțiuni, care nu pot să nu creeze o periculoasă tendință de menținere a păcii și securității, guvernele Angliei și Franței păsesc pe o cale incompatibilă cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Cum pot fi puse de acord asemenea acțiuni cu obligațiile membrilor O.N.U. de a se abține în relațiile lor internaționale de a amenința sau de a folosi forța împotriva altor state? În fața faptului că se rezolvă litigiile internaționale prin mijloace pașnice în așa fel încît pacea internațională și securitatea să nu fie pînjeluite?

Guvernul sovietic consideră absolut inadmisibilă măsurile luate în prezent de guvernele englez și francez și le consideră ca o sfidare adusă cauzei păcii.

Este absolut clar că aceste măsuri nu pot să nu provoace o indignare legitimă; ele vor primi riposta cuvenită nu numai din partea Egiptului, ci și a celorlalte popoare care luptă pentru suveranitatea și independența lor națională. Încercările de a folosi forța împotriva Egiptului care și exercită drepturile sale suverane pot aduce prejudicii serioase în primul rînd intereselor puterilor occidentale însele în regiunea Orientului Apropiat și în Mijlociu.

Naționalizarea Canalului de Suez nu afectează interesele popoarelor Angliei, Franței, S.U.A. sau altor țări. Numai fosta companie a Canalului de Suez, care realiza mari profituri de pe urma exploatarea Canalului, este lipsită în prezent de posibilitatea de a se îmbogăți pe seama Egiptului, încercările de a restabili prin violență privilegiile pierdute pentru această companie sau de a împiedica Egiptului domnia capitalului străin sub o altă formă, au un caracter vald colonialist.

Guvernul sovietic, ereditat politicilor sale de pace, egalitate în drepturi și neamestec în treburile interne ale altor state, declară că măsurile susmenționate ale cuceririlor guvernante ale Angliei și Franței, neprovocate cu nimic de Egipt, sînt departe de a contribui la slăbirea încordărilor internaționale și la întărirea încrederii între state.

În ceea ce privește invitația guvernului Angliei adresată guvernului U.R.S.S. de a participa la conferința convocată la Londra pentru data de 16 august asupra problemelor Canalului de Suez, guvernul sovietic, examinînd această chestiune, nu poate să nu țină seama de următoarele considerente:

Anglia și Franța declară că scopul acestei conferințe constă în elaborarea măsurilor pentru asigurarea funcționării canalului în conformitate cu Convenția din 1888. Acest mod de a pune problema apare necar, cu atât mai mult cu cât, după cum s-a mai menționat, principiul libertății navigației pe Canalul de Suez, stabilit de Convenția din 1888, rămîne intact și se respectă în întregime. Dacă conferința ar avea însă drept scop să întreprindă sub o formă sau alta încercări

rea de a revizui problema naționalizării companiei Canalului de Suez, o problemă rezolvată de guvernul egiptean, aceasta ar însemna un amestec în treburile interne ale Egiptului al cărui drept de a naționaliza această companie în fața faptului că el stă suveran nu poate fi contestat de nici o conferință internațională.

Trebuie reținut de asemenea că această conferință este convocată din inițiativa Angliei și Franței, care sînt principalii acționari ai companiei Canalului de Suez, și de Statele Unite, care nu sînt semnatare ale convenției din 1888. În același timp, convocarea conferinței se face fără o consultare cu Uniunea Sovietică și celelalte țări semnatare ale Convenției din anul 1888.

Reține atenția faptul că componența țărilor invitate la conferință a fost fixată în mod tendențios, scindînd ca majoritatea participanților ei să sprijine propunerile dinaintea pregătite de Anglia și Franța. Potrivit declarației tripartite, componența conferinței se stabilește după două criterii: în primul rînd, țările semnatare ale convenției din 1888; în al doilea rînd, țările care „sînt cel mai mult interesate în folosirea canalului”. Or, aceste două principii nu sînt respectate. Semnatarii ai Convenției din 1888 erau Austro-Ungaria și Germania. Succesorii de drept ai Austro-Ungariei sînt Austria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Ungaria. La conferință a fost invitat și Egiptul, care nu este semnatar al Convenției din 1888. În al doilea rînd, țările care „sînt cel mai mult interesate în folosirea canalului” sînt Republica Democrată Germană, România, Bulgaria, Polonia, Finlanda, Republica Democrată Germană, Iugoslavia, Irak, Iugoslavia, Liban, Libia, Maroc, Polonia, România, Siria, Sudan, Tunisia, Ungaria, Yemen.

La conferință nu au fost invitate statele arabe situate din punct de vedere teritorial în imediata apropiere a Canalului și interesate vital în funcționarea sa. Aceste state sînt: Arabia Saudită, Iordania, Libia, Maroc, Siria, Irak, Tunisia, Yemen.

Trebuie subliniat că majoritatea țărilor arabe sînt de asemenea urmasi direcți ai fostului imperiu otoman — semnatari ai convenției din 1888.

La conferință nu au fost invitate nici state maritime care utilizează pe scară largă canalul ca de exemplu Republica Populară Chineză, Polonia, Bulgaria, România, Birmania, Finlanda.

Astfel, conferința convocată la Londra este o conferință a unui grup de țări defăimătoare al acțiunilor companiei Canalului de Suez, și a unui alt grup de țări aflate în mod arbitrar de principalii acționari ai companiei.

Conferința se convocă ocultînd se Organizația Națiunilor Unite, ceea ce, în condițiile create, nu poate fi considerat ca normal.

Locul conferinței a fost fixat orașul Londra, fără o consultare cu participanții la convenția din 1888 deși, dacă se respectă principiile convenției din 1888, discutarea problemelor legate de funcționarea canalului trebuie să aibă loc la Cairo.

În legătură cu cele de mai sus, guvernul sovietic consideră că nici prin componența participanților, nici prin caracterul și scopurile sale, conferința

susmenționată nu poate fi citită de puțin privită ca o conferință internațională cu dreptul de a lua vreo hotărîre în privința Canalului de Suez.

Guvernul sovietic consideră că este mai potrivit ca discutarea problemelor legate de asigurarea libertății navigației pe canalele maritime și pe strîmtoare de importanță internațională, să se facă în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

După cum se știe, există o serie de canale maritime și strîmtoare importante, de însemnată importanță. Dacă în declarația tripartită se atinge problema internaționalizării Canalului de Suez, se pune în mod firesc întrebarea de ce se pune în discuție numai Canalul de Suez din toate strîmtoarele și canalele maritime cu o însemnată importanță?

Totodată, guvernul sovietic consideră că orice rezolvare a problemelor canalelor și strîmtoarelor maritime de importanță internațională trebuie să țină seama de necesitatea respectării drepturilor suverane ale statelor pe ale căror teritorii trec aceste căi maritime.

Ținînd seama de cele de mai sus, guvernul Uniunii Sovietice, ca participant la convenția din 1888, consideră că în discutarea problemelor legate de libertatea navigației pe Canalul de Suez, în orice condiții trebuie să se țină seama de asemenea de Arabia Saudită, Austria, Birmania, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Republica Democrată Germană, Iordania, Irak, Iugoslavia, Liban, Libia, Maroc, Polonia, România, Siria, Sudan, Tunisia, Ungaria, Yemen.

Guvernul sovietic consideră că la această conferință este necesar să participe o putere altă de mare cum este Republica Populară Chineză.

Guvernul sovietic speră că guvernul Angliei nu va pune piedici participării la această conferință a statelor menționate, dacă ele vor găsi necesar aceasta.

În ceea ce îl privește guvernul sovietic, fiind un apărător al rezolvării pașnice a problemelor internaționale și fiind în considerare că apropiata conferință de la Londra poate oferi o posibilitate pentru găsirea căilor unei asemenea abordări a reglementării problemelor legate de libertatea navigației pe Canalul de Suez, abordare care, fiind scutită de noile împrejurări, ar fi acceptabilă atât pentru statul egiptean și pentru celelalte state interesate, va trimite un reprezentant al său la conferință. Se înțelege de la sine că participarea guvernului sovietic la conferință nu împune cîștig de puțin Uniunii Sovietice anumite îngrîdiri, sau obligații de curaj din principii expuse de cele trei puteri occidentale în declarația comună din 2 august, sau care pot aduce prejudicii drepturilor suverane și demnității Egiptului.

În ceea ce privește data conferinței, după părerea guvernului sovietic, în scopul unui mai bun pregătire a conferinței, ar fi indicat ca aceasta să fie convocată la sfîrșitul lunii august.

Guvernul Uniunii Sovietice este un adept hotărît al slăbirii continue a încordărilor internaționale, inclusiv în regiunea Orientului Apropiat și în Mijlociu. El este convins că respectarea drepturilor suverane ale statelor și dezvoltarea colaborării internaționale în conformitate cu spiritul vremii pe baza egalității în drepturi și a neamestecului în treburile interne ale statelor, constituie cea mai importantă condiție pentru înălțarea încrederii în relațiile dintre state, pentru asigurarea unei pîci trainice între popoare.

Guvernul sovietic este convins că problemele litigioase care se ivesc pot și trebuie să fie reglementate pe cale pașnică în conformitate cu drepturile și interesele legitime ale popoarelor.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

Schimb de note între guvernele Marii Britanii și Uniunii Sovietice în problema Canalului de Suez

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 august 1956, W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii la Moscova, a înmănat lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., o notă la guvernului Marii Britanii adresată guvernului Uniunii Sovietice la care a fost anexat textul declarației comune la guvernul Franței, Angliei și S.U.A. în problema Canalului de Suez, publicată la Londra la 2 august. Se publică mai jos textul notei guvernului Marii Britanii:

„Ambasada Majestații sale a Marii Britanii asigură de respectul său Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și are onoarea să adreseze ministrului următorul mesaj:

Guvernul Regatului Unit al Majestații Sale are onoarea să adreseze guvernului sovietic textul anexat al declarației în problema Canalului de Suez, publicată la Londra la 2 august 1956 de către guvernele Franței, Regatului Unit și Statelor Unite. Conform paragrafului 5 al acestei declarații, guvernul Majestații Sale invită

La 9 august Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat ambasadorului Marii Britanii la Moscova o notă de răspuns cu următorul cuprins: „Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste asigură de respectul său ambasadorului Marii Britanii și în legătură cu declarația guvernului Marii Britanii, Franței și S.U.A. din 2 august a. e. asupra problemelor referitoare la naționalizarea de către Egipt a companiei Canalului de Suez și în legătură cu invitația transmisă de guvernul Marii Britanii guvernului sovietic de a participa la conferința care urmează să fie convocată la Londra la 16 august 1956, are onoarea de a transmite cu acest prilej textul declarației guvernului sovietic asupra problemei Canalului de Suez, care a fost remisă guvernului Marii Britanii.”

Guvernul Sovietic consideră că în discutarea problemelor legate de libertatea navigației pe Canalul de Suez trebuie să participe în orice condiții, în afara țărilor menționate în declarația din 2 august a guvernelor puterilor occidentale, și următoarele țări succesoare de drept ai Austro-Ungariei și Germaniei care au semnat convenția din 1888: Austria, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Iugoslavia, Ungaria; țările arabe situate din punct de vedere teritorial în imediata apropiere a Canalului de Suez și interesate vital în reglementarea justă a acestor probleme: Arabia Saudită, Iordania, Irak, Liban, Libia, Maroc, Siria, Sudan, Tunisia și Yemen, precum și state maritime care utilizează pe scară largă canalul: Albania, Birmania, Bulgaria, Finlanda, Polonia și România.”

Guvernul sovietic consideră că la această conferință este necesar să participe o putere altă de mare cum este Republica Populară Chineză.

Guvernul sovietic speră că guvernul Angliei nu va pune piedici participării la această conferință a statelor menționate, dacă ele vor găsi necesar aceasta.

În ceea ce îl privește guvernul sovietic, fiind un apărător al rezolvării pașnice a problemelor internaționale și fiind în considerare că apropiata conferință de la Londra poate oferi o posibilitate pentru găsirea căilor unei asemenea abordări a reglementării problemelor legate de libertatea navigației pe Canalul de Suez, abordare care, fiind scutită de noile împrejurări, ar fi acceptabilă atât pentru statul egiptean și pentru celelalte state interesate, va trimite un reprezentant al său la conferință. Se înțelege de la sine că participarea guvernului sovietic la conferință nu împune cîștig de puțin Uniunii Sovietice anumite îngrîdiri, sau obligații de curaj din principii expuse de cele trei puteri occidentale în declarația comună din 2 august, sau care pot aduce prejudicii drepturilor suverane și demnității Egiptului.

În ceea ce privește data conferinței, după părerea guvernului sovietic, în scopul unui mai bun pregătire a conferinței, ar fi indicat ca aceasta să fie convocată la sfîrșitul lunii august.

Guvernul Uniunii Sovietice este un adept hotărît al slăbirii continue a încordărilor internaționale, inclusiv în regiunea Orientului Apropiat și în Mijlociu. El este convins că respectarea drepturilor suverane ale statelor și dezvoltarea colaborării internaționale în conformitate cu spiritul vremii pe baza egalității în drepturi și a neamestecului în treburile interne ale statelor, constituie cea mai importantă condiție pentru înălțarea încrederii în relațiile dintre state, pentru asigurarea unei pîci trainice între popoare.

Guvernul sovietic este convins că problemele litigioase care se ivesc pot și trebuie să fie reglementate pe cale pașnică în conformitate cu drepturile și interesele legitime ale popoarelor.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

și state maritime care utilizează pe scară largă canalul: Albania, Birmania, Bulgaria, Finlanda, Polonia și România.”

Guvernul sovietic consideră că la această conferință este necesar să participe o putere altă de mare cum este Republica Populară Chineză.

Guvernul sovietic speră că guvernul Angliei nu va pune piedici participării la această conferință a statelor menționate, dacă ele vor găsi necesar aceasta.

Totodată guvernul sovietic dorește să atragă atenția guvernului Marii Britanii asupra faptului că potrivit convenției din 1888 conferința pentru discutarea problemelor în legătură cu funcționarea Canalului ar trebui să aibă loc la Cairo.

În ce privește data conferinței, în interesul unui mai bun pregătire a acesteia ar fi rațional ca ea să fie convocată pentru sfîrșitul lunii august.

Atrăgînd atenția asupra celor expuse mai sus, Ministerul roagă Ambasada să aducă de asemenea la cunoștința guvernului Marii Britanii că declarația guvernului sovietic care este anexată este trimisă în același timp guvernelor tuturor statelor.”

Note corespunzătoare ale Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. împreună cu „Declarația guvernului sovietic în problema Canalului de Suez”, sînt trimise tuturor statelor lumii.

Anthony Eden încearcă să justifice politica de presiuni a puterilor occidentale

LONDRA 9 (Agerpres). — În seara zilei de 8 august primul ministru al Angliei Anthony Eden a rostit la radio o cuvîntare consacrată problemei Canalului de Suez. Esența cuvîntării primului ministru a-a redus la justificarea acțiunilor politice a puterilor occidentale care prin exercitarea presiunilor asupra Egiptului încearcă să-l silească de a revizui într-o oarecare măsură hotărârile legale privind naționalizarea companiei Canalului de Suez.

Primierul englez a contestat fără temei dreptul Egiptului de a naționaliza această companie. Răspunzînd acelor oameni politici englezi care s-au referit la naționalizarea unor ramuri ale industriei engleze, Eden a declarat că „Nasser a făcut cu totul altceva”. „El a luat în mîinile sale o companie internațională, a spus Eden, fără să se fi consultat cu cine nimeni și fără să fi primit asentimentul pentru aceasta”. Or, statul fostei companii

este în funcție de acordul de concesiune și guvernul egiptean nu trebuie să ceară nimeni aprobarea pentru naționalizarea companiei Canalului de Suez deoarece acest drept îl are guvernul oricărei țări suverane.

Mai mult decît aștia a fost afirmația lui Eden că Canalul de Suez chipurile „nu este de importanță vitală pentru Egipt”. Primul ministru a căutat să convingă pe ascultători că Egiptul nu are dreptul să folosească pentru dezvoltarea economiei sale naționale veniturile provenite din exploatarea canalului.

Cuvîntarea lui A. Eden a abundat în atacuri la adresa Egiptului și în special a președintelui Nasser ale căruia acțiuni primul ministru englez a vrut să le prezinte ca necorespunzătoare intereselor naționale ale Egiptului. Eden a declarat: „Nu sîntem în conflict cu Egiptul, ci, firește, nici cu lumea arabilă, ci sîntem în conflict cu colonelul Nasser”.

Guvernul sovietic este un adept hotărît al slăbirii continue a încordărilor internaționale, inclusiv în regiunea Orientului Apropiat și în Mijlociu. El este convins că respectarea drepturilor suverane ale statelor și dezvoltarea colaborării internaționale în conformitate cu spiritul vremii pe baza egalității în drepturi și a neamestecului în treburile interne ale statelor, constituie cea mai importantă condiție pentru înălțarea încrederii în relațiile dintre state, pentru asigurarea unei pîci trainice între popoare.

Guvernul sovietic este convins că problemele litigioase care se ivesc pot și trebuie să fie reglementate pe cale pașnică în conformitate cu drepturile și interesele legitime ale popoarelor.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guvernele statelor vor da dovadă de înțelepciune și perspicacitate și se vor abține de la acțiuni care ar putea avea urmări nedorite.

El speră că în problema Canalului de Suez guver